

REGÉLO.

Pesten csötörtökön aprilis 7^{kén} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

E L B E S Z É L É S.

J a g o d a. (Végz.)

Csak egy lenge szellő sem háborítá a' siri csendet; titkos borzadás futá végig az egész közönséget. — Még vissza veheté Milos adott szavát, 's a' megengesztelődést megtagadhatá, és akkor Ranko elveszett volna. Most Volk Miloshoz járult, 's megfogván kezét néhány érthetlen szót sugott fülébe. Ranko rokonai siránkoztak, 's Milos pártja összekapcsolá kérelmét az ellenrészével. Lassú moraj terjedett-el a' gyülekezeten, melly mint a' közeledő vésznek zugása mind inkább hallható lön, 's végre: „kegyelem, bocsánat 's megengesztelődés!“ harsogott ezer meg ezer ajakról.

Ezen ostromnak Milos tovább ellent nem állhatott; legyőzve adta-meg magát kemény szíve. — Könyes szemekkel sietett Ranko elébe, 's egyik kezével felemelvén őt, másikat ég felé terjeszté, 's tüzzel kiálta-fel: „Nagy Isten! légy bizonyságom, hogy én neki megbocsáték!“ — 's hevesen karolván őt körül — az egész sokaság előtt nyomá homlokára a' megengesztelődés édes csókját. — Örömkialtásokra fakadott most már az egész gyülekezet, 's a' tágos völgy harsogott a' bércekről visszavert lármától. A' birák előülője megölelé a' két ellenfél, 's az ennek példáját követő nép viszonos ölelkezésekben mutatá örömét és részvételét.

Milos még egy egyszerű de az alkalomhoz szabott beszédet tartá a' jelenvoltakhoz, mellyben kinyilatkoztatott érzetének valódi igazságát ismét megerősíté. Most már az egész gyülekezet, birák, 's a' megengesztelt feleknek rokonai Ranko házához siettek. Bor 's egyéb szeszes italok, és méz tele hordókkal állottak ott, 's az udvaron magosan lobogó tüznél készítették az étkek szerfeletti bőségben. A' meghivattak helyet foglalának a' gazdagon megrakott asztalnál, 's a' felhordott étkeket enyelgés, ének, 's táncz közt költék-el. Mielőtt pedig a' gyülekezet szétoszlott volna, egy tálban hozatott-fel anna pénzmenyiség, mellyet Ranko köteles volt lefizetni, 's ünnepélye-

sen adá azt által Milosnak. Ezután a' kimondott ítélet hozatott-fel kettős másolatban. Mind a' kettő egy selyem szalagon csüggött, mellynek végei egy kis ezüst pénz által valának egybekapcsolva. Ezen szalagot a' bírák elnöke olly formán metszé ketté, hogy mind-egyik iraton fele a' szalagnak a' fél pénzzel együtt függve maradna. Mindegyik pártfélnek egy illy másolatja az ítéletnek adatott által, melly mint a' később maradék legbecsesb öröksége szorgosan fenntartatik. Ezzel az egész szertartásnak vége szakadt, 's most már a' legkicsapongóbb örömek ragadák magokkal a' közönséget. A' fegyvereknek számtalan durrogása fényesbbé tette az ünnepet, 's csak reggeli szürkületkor oszlék szét a' társaság.

Jagoda azonban nyolcz nyugtalan napot töltött-el aggódva. Késég 's remény válták-fel egymást szakadatlanul zajongó keblében, és szemei könyektől áztak szünetlen. — Hijában iparkodott a' gondos anya szeretett gyermekét vigasztalni, 's reményét erősíteni; mindig élénkebb színekkel festé-le képzetében Jagoda azon veszélyeket, melylyek kedveltjét környezék. A' borzasztó kétkedés, mellyben egész valója elmerült, végre egy vakmerő határozatra birta. Ő maga kívánta a' megsértett Milos engesztelését tőle kieszközleni; mert lán-goló szerelmében erőt 's bátorságot érzett mindenre. Senki Rankót úgy nem védheté, mint ő; mert senki őt nem szeretete annyira, mint ő. Győzedelme már bizonyosnak látszott előtte, 's azért a' gondolat e' határozatot véghez vinni csak hamar erőt vön minden egyéb érze-tein. Még ugyan ezen estve kívánt a' szomszéd faluba menni, Rankójának mint szabadító angyala megjelenni, 's őt az ellenségeskedés szoros lánczaiból felszabadítva győzedelmi pompával visszavezetni. A' hely távulsága, a' setét éj komorsága, 's az utnak borzasztó ma-gánya — semmi sem rettentheté vissza feltett céljától.

Az est már kiterjeszteni kezdé holló szárnyait a' bájolásig elragdító völgy felett, 's a' napnak utóján kilövelt bibor sugarai a' bér-czek ormain tüntek-el. — A' hold nyájasan szintén mint ünnepiesen kezdé-meg csillagokkal hintett pályáját. — Jagoda sietve végzé szokott esti dolgait. A' kisdud tüzhelyen már hamuba volt rejtve a' még el nem hamvadott parázs-tűz; a' bárányok is el voltak látva az élel-mökre szükségesekkel, 's a' jól készített vacsora asztalra feltéve. — Kevés idő telt-el, midőn már a' jótevő álom karjai közt az egész ház mélyen el volt merülve, 's Jagoda már a' szomszéd faluba vezető ösvényre ért. Sietve, mintha az elkövetett bűn mindenütt nyom-ban üldözné, repült inkább, mint ment, a' holdtól csak kétesen világi-tott uton. Már az utnak felét bátran túl haladá, 's most olly tájra

jött, hol a' szűk ösvény komor 's járhatlan sűrűsége és borzasztó szűk völgyeken huzódék keresztül. Jagoda minden bátorsága mellett is reszketett az illy regényes magányban, 's egy alig érezhető borzadás futá végig egész valóját. Egyszerre lassú robajt 's csak hamar azután lépteket hallott; és [mi előtt körültekinthete, egy harsogó „megállj!“ menydörgött-ki a' sűrűből. Egy durva kéz ragadá-meg karjait. Rémülten nézett-fel Jagoda, 's a' teljes hold fényénél reá ismert öldöklő fegyvereire egy török rablónak. — Vére elállt ereiben, a' szóllás elhalt ajakin; meredten szegzé szemeit a' rablónak borzasztó külsejére.

„Alláhra mondom! ritka találkozás! — szakasztá félbe a' rabló a' siri csendet. — Egy angyali szépségű lányka — magánosan az illy borzasztó éjben — illy helyen, hol medvék 's farkasok ordítanak egész éjen át — valóban szerencsés kaland!“

„„A' nagy Istenre kérlek, kit mindketten imádunk! ne késleltessd lépteimet! Nagy sietség szükséges most — ezen percztől függ egy ember élete!““

„Ej bohókás! mi függ egy ember életétől? Többnek eloltám én már élte lámpáját, 's a' világ a' nélkül, hogy ez által megváltozott volna, háboríttatlan követi további pályáját. Te tiz halandónak éltével felérsz. Nem minden órában pazérolja a' szerencse reám adományait. Volk popának bájoló leánya tölti-meg lapos erszényemet fényes arannyal; — téged a' skutari basa számára szántalak!“

Ezen szavak után a' rabló magával voná a' szép Jagodát. Békén követé őt Jagoda, mint véres áldozatra szánt ártatlan bárány. Azon rémitő egykedvűséggel, melly a' szenvedések alatt ellágyult szívet aczéllá változtatja, ballagott oldalánál a' rabló. Az ut sűrűen benőtt vadonon és sziklás hegyen tekeredék-fel. Borzasztó mélység nyílt-meg a' vándorok előtt, mellynek különféle alakokban feltűnő részei a' felhők közt bujkáló holdtól csak halvány fénynyel világítva az egészet még rémesebbé tették. Iszonyú sziklatömegek függtek óriási alakokban a' szédítő mélység felett; irtóztató jégcsapok fénylettek a' hold bágyadt sugáriban, 's büszkén nyulának-fel a' halállal fenyegető örvényből. Alant a' nyílás fenekén egy rohanó patak zugott, a' keskeny 's meredek part közé szorulván duzzadt hullámai; daczolva a' kemény hideggel magával ragadá a' kristály takarót, melylyel a' kemény fagy őt befödni törekvék, 's az egyformán hangzó moraj még borzasztóbbá tette a' vadon magányt. Egy gömbölyű törzsök, mellyet a' pusztító vihar sodrott-le a' meredek hegycsucsról, alkot-ta a' veszélyes átjárást a' tátongó mélységen. A' rabló karjai közé szorítván a' reszkető lánykát, kétes léptekkel haladott a' veszélyes hidon. Már is közepére ért, midőn Jagoda a' borzasztó mélységbe

tekintvén égre emelé könyes szemeit. — Egy heves mozdulat — a' rabló tántorog — 's borzasztó morajjal csapának össze a' tajtékozó habok mindkettőnek feje felett. Jövő reggel az atyai házhoz vivék a' halászok Jagoda holt tetemeit. — Midőn Volk semmi rosszat nem gyanítva kevés idő múlva haza érkezett, lelketlenül lelé nőjét Jagoda mellett; a' fájdalom már szétzúzta az érzékeny anyai szívet. Volk utósó könnyeit hullatá a' kedvesek fris sirjánál; kolostorba költözvén belsejébe zárá-el kínzó fájdalmait; Ranko pedig a' Görögök részére fegyvert fogván örökre oda hagyá szeretett hazáját. Egy évre azután beteljesedék legnagyobb kívánsága; mert Szamosznál történt véres csatában elesven, kínzó gyötrelmének nyughelyére talált.

B — C S K A Y Bécsből.

ÉLET-TÖRTÉNET.

G i z e l a

Szent István felesége.

Gizela, a' Magyarok első királynéja boldogult anyósának méltó utódja volt. Ezen jeles 's minden Magyar mély tiszteletére méltó fejedelem-asszonynak szülői voltak: Czivódó (rixosus) Hen rik, bajor herczeg, és Gizela burgundi herczegné. Testvére III-dik Hen rik szintén bajor herczeg 's később német császár; III-dik Otto pedig az akkori császár atyjafia volt. Korán vesztvén-el szülőjait, minthogy bátyja nőtelen vala, a' gandersheim-i apácza-monostorban nevelték, mellynek fejedelem-asszonya a' jeles tudományú Gerberga, elsőbben a' lotharingi herczeg, azután a' franczia király özvegye kalauzolása alatt ruháztaték - fel Gizela ama jeles tulajdonságokkal, mellyekkel azután a' magyar királyi széket diszesíté. 994-ben Geyza herczeg alatt Otto császárközbejárása mellett — kit Hen rik herczeggel együtt Geyza követjei Regensburgból hívtak volt Esztergomba, hogy tanúk lennének Geyza fíjának, kit akkor még Va i k n a k (bajnok) neveztek, Voytech Adalbert prágai püspök által (959) megkereszteltetésén — jegyeztetett-el Gizela Va i k k a l, vagy is a' későbbi szent Istvánnal, a' Magyarok első apostoli királyával. — 996-ban a' 18 esztendő s István számos kísérettel ment Gandersheimba menyasszonyáért, hol a' császárnak 's Hen rik herczegnek jelenlétökben pompás szertartással ment végbe a' menyegző. Mások ezen inneplést Scheyern bajor városba helyeztetik. — Munkás részt vett ezután Gizela nemcsak a' kormányban, hanem Istvánnak minden idvességes intézeteiben is. Midőn férje a' pártos sümegi gróf Ku p a és a' bolgár herczeg A c h t u m ellen vezeté fegyveres népét, Gizela ön kezével készíté ama hadi zászlókat, mellyekbe szent György és

Márton neveiket himzé. — A' keresztény hit terjesztését folyvást sürgette; a' veszprémi székes egyház építése 's a' nyitrai templom helyreállítása az ő gondoskodásának tulajdonittatik. A' szent egyházak számára különféle ékes öltözetet, 's három casulát (mison-dó ruhát) készíté, mellyeknek ketteje a' székes fehérvári tem-plomnak adaték, a' harmadikból pedig ama palást készült, mellyet a' magyar királyok koronáztatásuk alkalmával mai időkig magokra venni szoktak.

A' boldog szülőket egyetlen fiú - gyermek boldogitá, t. i. szent Imre herczeg; szül. 1007. 's házasságra lépett 1026. Crescimir Péter horvát fejedelem leányával, vagy némelly írók szerint testvérével, kit a' dalmát írók Cichá-nak neveznek. Imre éppen 21-dik esztende-jét élte, midőn atyjának ezen egyetlen vigasztalása, a' népnek ked-vencze, 's a' hon reménye (1028) véletlen halál ragadománya lön. Elkeseredett atyja 10 év múlva (1038.) követé őt az örök életre, minekutána Pétert, 'hugának Gizelának fiját, kinek férje pártosok által Velenczéből elüzetvén négy évi számkivetése után Konstantiná-polban halt-meg, anyjával együtt magyar országba híván maga után következő királyl'yá rendelte volna. — Péter hálátlanul bánt jöte-vőjének özvegyével Gizelával; mert alig lépett királyi székébe, azt nemcsak minden birtokaitól megfosztá, hanem tömlöczre is veté. Némelly jobb gondolkozatú Magyarok Gizelát a' tömlöczből kiszaba-díták, ki azonnal elhagyá kedves második hazáját, 's Passaubá ment, és (1042.) a' niederburgi apácza-klastromban magára vevén a' szerzetes fátyolt ajtatosságban töltött életét 1095-ben végzé-el.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Két lábú sertvések. A' londoni zoologiai társaság egyik legköze-lebbi ülésében Hallam ezredes egy pár sertvést mutatott elő, mellyeknek csak két-két lábaik voltak, a' két első mind a' kettőnél születésüknél fogva hibáz-ván. Ezen állatok, mint az ezredes állitá, Tanjore-ból eredtek szüleiknek ha-sonló alkatjuk volt. — Furcsa lehetett ezen két lábú rőfögőket járni látni!

Kávé-pótlék. Külhoni hírlapok biznysága szerint a' puszpángfa (ma-gyar szavunk erre még nincs) megszáritott magva és téhelye (Kapsel) igen jeles pótléka a' kávénak, annyira, hogy a' kávékedvelők nem sokat gondolnak vele akár a' nevezett puszpánglét, akár a' kávét szörpöjlék. Nevezetes, hogy német ország némelly tájékain igen nagy kedvességet nyert az említett ital, kivált a' szegényebb néposztálynál.

Nelumbium speciosum. Meg ne ütközzenek szép olvasóném ezen um-os két szón; mindössze is csak egy vízi virágot hívnak így. Majd ha elhozzák magyar országba, akkor kegyetek adjanak neki nevet. Még eddig csak franczia országban láthatni, bizonyos Raffinau Delille ur birtokában, ki a' parisi tudományok akadémiajában minap egész értekezést olvasott-fel ezen

vízi virágról. Levelei és virága télen által elhullnak, de gyökerei megtartják csirázó erejeket, ha eléggé meleg helyre tétetnek. A' virág a' vízből három lábnyira kiemelkedő szárukba sarjad-ki, 's mintegy 10—12 hüvelknyi széles. Mielőtt egészen kinyílik, nagy tulipánhoz hasonlít; mintegy 10—12 levél csucosan végződik szép pirosan mint a' csókra nyújtott menyasszonyajak; alul fehér; a' többi külső 6—7 levél egészen zöld. Egy-egy levél gyakran 18 hüvelk hosszúságú, felülete bársonyszerű. A' gyümölcs megfordított rostos kúphoz hasonlít; a' mag ebben van. A' legnagyobb magfejek 19 magot rejtenek keblökben.

Sivata g mannája. Bore ur, az egyiptusi pasa kertjeinek és mezei jószágainak néhai igazgatója, 1832-ben figyelmébe vett egy Taraf nevű növényt, melly Sinai hegytől mintegy napi távolságra bőségben nő. Látott gyermekeket és asszonyokat vele foglalatoskodni, 's az esőként lehulló gyümölcsöket felszedegetni. Az Arabok bizonyíták, hogy ezen manna, ha megtisztogatatik, a' legjobb mézzel vetélkedik. Az, mellyet Bore ur megízlelt, nagy cseppekben álló 's mintegy borsó nagyságú volt. Az Arabok forró vízzel tisztogatják, 's ezt lekanálózván, a' gyümölcs igen édes ízű. Régibb írók ezen növényt „Alhag Maurorum“ név alatt említik; Linné-től „tamarix mannifera“ nevet kapott.

K Ü L Ö N F É L E.

Törökök francziásodása. 500 franczia szindarab, ezek között 40 szomorújáték, 50 drama, 30 melodrama, 100 vígjáték és 280 vandeille vitezett a' nagyur parancsolatjára Parisból Konstantinápolba, a' serail könyvtárába; azonban nem tudjuk, csupán olvasás kedvéért-e, vagy talán előadásra, vagy a' mi még hihetőbb — heverésre.

Termékeny szülők. Közel Bernhez valamely helységben ennek egyik lakója nem régiben huszonhetedik gyermekét keresztelteté-meg, de ki-nek születése édes anyjának halálába került. A' huszonhét testvér közül még húszan életben 's legjobb egészségnél örülve oly jó étvágygyal vannak megajándékozva, hogy ennek kielégítése az éppen nem gazdag apának valóban nem kis fejtörésébe kerül néha napján.

Első szomorújáték a' mostani új görögország Syra városában. Szerzője ezen szomorújátéknak bizonyos smyrnai fiatal kereskedő volt, ki tárgyát az utósó háborgó történetekből választá, nevezetesen Karaiskaki hőstetteit és kimulását. Tudva van, hogy ezen hős, mintán Drama Ali pascha táborát szétverte, Reschid paschát pedig oly sokáig tartotta zabolán, végre az Athene falainál véghez ment ütközetben, mellyhez lord Cochrane és Churck tábornok által oly meggondolatlansággal ösztönöztették, életét veszté, 's a' költő meglegedett vele ezen történetet jó formán fellengős és vallási szavalsókkal gazdagon ellátott versekbe önteni. — Midőn a' költő munkájával készen volt, legelőször is a' színi előadáshoz elkerülhetlenül szükséges e' három dologról kelle gondoskodni: hely, színészek és nézőkről. A' legnagyobb sietségben csak fából és agyagból felépített gunyhók, mellyekből az új város állott, nem lehetének alkalmasok a' színi előadásra: kénytelenek valának tehát egyik buza-raktárt kibérteni, mellynek tulajdonosa annak második emeletében lakott. A' főszerepeket az ország főrendű ifjai vállalak magukra, a' statístákat néhány Palikár képezé, kik, míg a' hős életben volt, annak katonaságát ábrázolák, halálakor pedig gyászkiiséretét tették. Mi a' nézőket illeti, azokról, ugy látszik, előre bizonyosak voltak; mert sem hirdetényeket nem küldöttek-szét, sem

egyebet nem tettek, hanem csak a' helyek árát határozzák-meg. — Miután minden így elkészült, 's a' nap elérkezett, a' pénz- és billett-szedő helyére ült, és kiki pénzeért bemehetett. Először az előkelő urak jelentek-meg, 's a' számukra kijelölt helyeket elfoglalák, hol, számtalan fadgyúgyertya gőzétől beködözve a' színhelyhez olly közel ültek, hogy a' színészekkel társalkodhattak. A' többi padot legott elfoglalá a' tóduló sokaság, 's minden hely elfoglaltatván csak közepett maradt-meg valamelly téres helyen egy pálínkával, citrommal, rhummal és pipákkal megrakott asztal; ez volt a' csemegetár, melly a' színészek költségén adatott. A' színhely nem vala valamelly karpit által vagy magoslattal elkülönítve; azonban a' színészek spanyol falak megé rejtezhettek, mellyek színpalak gyanánt szolgáltak; de oda csak azután mentek, miután az előadás elkezdett. Addig a' színhelyen fel 's alá járkáltak, magok közt beszélgettek, vagy hangosan idvezlék itt vagy ott megjelenő néző barátjokat. Távul a' publikum iránti azon szent tartozkodástól, melylyel még a' legjelesb művész is el vanelve, kioszták a' helyeket, 's a' makacsokat kivetéssel fenyegeték. Az sem jutott csak eszükbe is, valljon előadásuk tetszést nyerend-e. — Végre a' darab elkezdődik. Az első jelenet, ha emlékezetem nem csal, szerelmes beszédből állott Karaiskaki 's egy török leány között, ki a' hősnék mindenütt nyomába járt. A' szerző maga személyesen adta Karaiskakit. A' leányt valamelly ifjú játszá, ki, mind a' két nembeli nézők nagy gyönyörködtetésére előadását olly kinyomó taglejtéssel kíséré, melly illedelemről táplált fogalmunk szerint felette sértő leendett. Éppen midőn szerelmét megvallá, egyszerre hangos fejsze-ütések szakaszták félbe a' figyelmet. A' ház tulajdonosának t. i. elmulasztottak szabad beléptijegyet adni, 's ez azt restelvén, most a' felső emelet padlatán lyukat ütött, 's egész családotul együtt onnan nézte az előadást. Midőn munkájával készen volt, a' szerelmes tovább folytatá beszédjét; de az előadás csak hamar ismét félbeszakasztott lord Prudok megjelenése által. Az angol agens fija t. i. ki éppen szerepét szavalta, lengrott a' színhelyről, elüzte az előkelőket ülésökről, mert, ugymond, azokat ő vendégei számára készíté; 's nem fogott előbb szerepe folytatásához, míg udvariasságát elvégezte. — Az előadás ennek utána minden egyéb közbejött félbeszakasztás nélkül ment végbe. Karaiskaki folytatá hőstetteit, igen helyesen megsebesítettet, hazáját Istennek és katonájának ajánlá, 's éppen el akart a' világból igen fényes beszédek között bucsúzni, midőn a' parterről imigy kiált feléje aggodalmas szülője: „Hiszen úgy orditasz, mint a' disznó — ugymond — 's egészen elfelejted, hogy gyenge melled van; majd kárt teszesz magadnak.“ — A' szerző-színész megköszöné édes szülőjének gyengéd gondoskodását, 's aztán ismét folytatá szerepét; meghalt, eltemettetett, 's a' játéknak vége lett. — — Ki volna képes a' dühöngő tetszést leirni, melly most minden felől mutatkozik; kicsoda a' punsch-üvegeket, dohányfüstöt, 's megindulás könnyeit méltó színekkel ábrázolni? A' szerző elótlapsoltatott, 's a' színhelyen megkoszorúztatott; ő pedig egész szerénységgel e' szép szavakkal mentegeté magát a' nézők előtt: „Mi — ugymond — egy igen tökélyetlen darabot adtunk elő; de mit is várhattak kegyetek mást tőlünk? Ime nézzék kairainkat! azokon még friss nyomait fogják látni a' lánczoknak, mellyeket összezuztunk.“

Asszonyi hazaszeretet. — Macaria, Herkulesnek leánya, hogy hazáját a' veszedelemtől megmentené, kész vala életét feláldozni. Nemes cselekedetét így adják elő a' régi történetírók. — Euristheus mycenai fejedelem, Herkulesnek halála után ennek minden magzatjait kiakará a' világból irtani. Kis-

dedek voltak, 's nem képesek az ellentállhatásra. Ugyan azért Athena városnak azon menedék helyébe, melly irgalom oltárának hivaték, vonták-meg magokat, és segedelmért esdeklének Theseusnál 's az athenai egyéb polgároknál. Hajlott a' megkéretteknek szívök könyörületességre, 's fegyvert ragadának az üldöző ellen. De előbb, mintsem kiütne a' háború, megkérdezék az orakulumot, 's ez azt mondá, hogy csak akkor győzedelmeskedhetnének az Athenabeliek, ha Herkules magzatjainak egyike életét a' föld alatti isteneknek föláldozná. Tüstént ajánlá magát erre Makaria, 's egy iszonyatos mélységbe ugrott. Az Athenabeliek győztek, a' mycenai fejedelem a' csatapiaczon elveszett; a' városbeliek pedig ezen hazaszeretetnek emlékezetére Makariának fényes oszlopot emeltek, mellyet borostyán ágakkal, és virág koszorúkkal öveztek körül.

Közli L—né.

EMLÉKMONDÁS.

Változás.

— Szörnyű, mi forgó a' sors tengelye,
Mi lepke-vágyú a' leánykebel;
Egy percz zavarba tudja dönteni
A' rejteményben ápoltsz szép eget.

HORVÁTH CZYRILL.

Nőtelenység. — A' rideg nőtelenység mindig árva, mindig szegény; száraz fa a' kies mezőn; mindig komor és tövises. Mint a' havas kopár csúcsa, tündököljék bár magosan, élet nem tenyészik körül. Zugó felhő eső nélkül; bolygó árnyék, melly mindenre homályt vet. — De nem tánczol más síjja után; nem kesereg csalfa köny miatt; borzadva nem nyúl öröméhez; nem szalad a' hazi pertől, hanem szabadon él és hal.

KISFALUDY KÁROLY.

Gnomák. Nincsen átkozottabb helyzet, mint olyanok között élni; kik haragjokat nem mutatva minket örökké ölnek. Ezek úgy rontják-le boldogságunkat, mint lassú nyavala testünket.

SZIVOS Mihály után L—né.

Ki soha szükségét nem látott, lelki tehetségeinek fele szunnyadásban hevert. Mint plánta-növésre szép idő mellett ború, eső, szél kell: úgy az embernél is nyomorgások kellene a' kényelet 's öröm közé.

FÁX után L....cs Amalia.

Hasonszórejtvény.

A' földnek lehetek bizonyos térsége, világ is,
Fű, vagy vas, 's illykép foghatok állatokat.
Ékjelül egy kedvelt barmodnak homloka hordoz,
Alrendű vándor csillagot is jelelek.
Gyakran látsz az egen halaványon fényleni; a' csend,
Érzélgés, 's szerelem néma barátja vagyok.

Cs. G.

Előbbi rejtvény: 1)] Vessző- vagy nád-paripát. — 2) Saját haláláról. —
3) A' viszhang (Echo).

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.